

Soňa Tkačíková

V rade na úrade

Chcela som stáť,
no radšej sedím
v rade na úrade.

Je to v súlade s mojou vierou
v administratívnu bolesť chrbta
a končatín.

Čas príchodu si poznačím.

Pohl'adom bielim steny,
podrážky hrajú gumené árie,
ktovie kedy vybehne mi
to číslo na monitore...
Aké to vlastne teraz je?

Vzduchu už skončili úradné hodiny,
lístok mi spadol päťkrát na zem,
hnev už dávno nie je nevinný.
A ja dúfam, že raz zazriem

to papierové nebo s razítkom.

Ach, kto to vlastne som?

Už ani neviem koľko prešlo času,
okolo mňa a pani odvedl'a,
že vôbec prišla som vyčítam si,
a pani práve chlebík dojedla.

Chcela som sedieť

no radšej stojím

v rade na úrade.

Je to v súlade s mojou vierou

v nekonečno.